Ankenævnet for Forsikring

Den 15. februar 2017 blev i sag nr. 89498:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har tegnet indboforsikring hos Codan Forsikring A/S. Hans samlever klager over selskabets erstatningsopgørelse i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri.

Selskabet har anerkendt indbrudstyveriet som dækningsberettigende og har udbetalt i alt 71.386 kr. i erstatning. Klagen vedrører selskabets afvisning af at yde dækning for en PH-lampe, en Arne Jacobsen "Svanen"-stol og en Bottega Veneta-taske. Selskabet har afvist dækning for de tre genstande med henvisning til, at klageren ikke har fremlagt fornøden dokumentation for ejerskab og værdi.

Klageren har i klageskemaet af 29/5 2016 anført:

> "**Sagsfremstilling**
> Vi havde indbrud d. 25/12 2015. Vi fik blandt andet stjålet en Bottega Veneta taske, købt i 2009. Vi har kvittering, men Codan vil ikke udbetale penge til os grundet at vi ikke kan fremskaffe kontoudskrift fra 2009. Vi har været i dialog med [pengeinstitut] rigtig mange gange, men de kan ikke hjælpe. Derfor vedlægger vi mail fra [pengeinstitut], der beviser dette.
> I samme moment fik vi stjålet en Arne Jacobsen 'Svanen' stol og en PH 3½-3½ gulv stander. Disse er købt brugt, så derfor håndskrevne kvitteringer, med mulighed for at få kontakt til sælger.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Vi ønsker at få erstattet vores ting, som blev stjålet."

Selskabet har i brev af 24/6 2016 til nævnet bl.a. anført:

"Sagen vedrører erstatningsopgørelsen i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri den 25. december 2015. Vi har udbetalt en erstatning på i alt 71.386 kr., men har afvist at udbetale erstatning for en PH-lampe, en Arne Jacobsen 'Svanen'-stol samt en Bottega Veneta taske med henvisning til manglende dokumentation. Klagen vedrører afslaget på erstatning for disse tre genstande.

Sagsfremstilling

Forsikringstager tegnede den 23. marts 2015 familieforsikring hos os. En søgning på BIQ har vist, at hans virksomhed … kort forinden – den 9. februar 2015 – var gået konkurs.

Forsikringstagers samlever anmeldte den 28. december 2015 telefonisk, at der havde været indbrud i familiens hjem den 25. december 2015.

Vores konsulent besigtigede den 29. december 2015 forsikringsstedet. Han spurgte i den forbindelse forsikringstagers samlever om, hvad der var stjålet. Hun oplyste, at der var tale om to Moncler-jakker, fire ringe, et armbånd, en PH-standerlampe, en Svane-stol og en taske.
…
Konsulenten undersøgte herefter vinduet i stuen, hvor indbruddet i huset var sket. Vinduet var brækket op, og der var tydelige trykmærker i vinduets øverste del samt et mærke efter en kløfte i den nederste del af vinduet. Konsulenten bemærkede, at *hasperne (konsollerne) på indersiden af vinduet alle var intakte.*

Senere på dagen ringede forsikringstageren og oplyste, at hans samlever havde glemt at fortælle, at der også var stjålet noget kongeligt porcelæn samt et Breitling ur.

Det undrede vores konsulent, at det var muligt at brække vinduet op uden yderligere skader på vinduet, når begge hasper var intakte. Vi anmodede derfor Dansk Teknologisk Institut (DTI) om at besigtige vinduet og undersøge, om de skader på vinduet, der var mærker efter, havde haft opbrydende effekt.

DTI besigtigede vinduet den 5. januar 2016. *Ved besigtigelsen var den øverste konsol imidlertid knækket af.?*

DTI konkluderede, at det var muligt at bryde vinduet op ved at vride vinduesrammen lidt ud for oven (som kun kunne lade sig gøre, fordi konsollen var knækket) og banke på rammen med værktøj samtidig med, at anverferen blev dirket op med ståltråd eller lignende hjælpemiddel. *Instituttet vurderede omvendt, at såfremt den øverste konsol ikke var brækket, kunne rammen ikke brydes op, uden at der skulle forvoldes yderligere skade på vinduet, end der var sket ved det anmeldte indbrud.*

Det undrede os meget, at der var sket denne yderligere skade på vinduet i tiden mellem indbruddet og DTI's besigtigelse. Da vi imidlertid ikke havde taget fotos af vinduet med de intakte hasper ved vores besigtigelse den 29. december 2015, valgte vi at anse det anmeldte indbrud for en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed, om end det naturligvis har påvirket vores generelle syn på sagen.

Vi modtog den 6. januar 2016 en fortegnelse over de genstande, der skulle være stjålet ved det anmeldte indbrud. Heraf fremgår, jf. bilag 1:

- Tre ringe af guld/hvidguld fra Christina Hvelplund
- Et Breitling ur
- En prinsessering af guld
- To Moncler-jakker
- En Arne Jacobsen stol (Svanen)
- En PH-standerlampe
- En Bottega Veneta-taske

Herefter fulgte en længere korrespondance vedrørende opgørelsen af erstatningskravet. Forsikringstageren og hans samlever sendte i den forbindelse en række fotos, herunder af forsikringstageren og samleveren, der poserede med tasken og uret. Det bemærkes, at billedernes data vedrørende, hvornår de er taget, er slettet på visse af billederne, således at det alene er muligt at se, at billederne er blevet modificeret den 11. januar 2016.

Det bemærkes endvidere, at der er uoverensstemmelser mellem, hvad der er angivet stjålet. Således anmeldte forsikringstager til politiet, jf. politirapporten, at der var stjålet en Mac Pro Pc og et Pandora-armbånd, hvilket ikke er anmeldt til os. Forsikringstager har endvidere telefonisk oplyst til os, at der er stjålet noget kongeligt porcelæn, hvilket parret imidlertid synes at have glemt, da de – som sagen skred frem og kommunikationen ændrede karakter – ikke længere har gjort dette gældende. Dette forekommer ejendommeligt, da forsikringstager og hans samlever har været ganske orienteret mod at få udbetalt den erstatning, de mente at have krav på.

Vi har den 17. februar 2016 opgjort erstatningen for Moncler-jakkerne, de tre ringe og uret til 67.386 kr. (69.635 kr. med fradrag af selvrisiko på 2.249 kr.). Den 10. marts 2016 har vi udbetalt yderligere 4.000 kr. for prinsesseringen. Vi har afvist at udbetale erstatning for Svane-stolen, PH-lampen og Bottega Veneta-tasken grundet manglende dokumentation.

Forsikringstagers samlever har klaget over afslaget på erstatning for stolen, lampen og tasken. Vi har ved e-mails af 8. april, 20. april og 26. maj 2016 fastholdt vores vurdering. Sagen er herefter indbragt for ankenævnet.

Vores vurdering af sagen

Foranlediget af klagen til ankenævnet har vi gennemgået sagen på ny, men vi finder ikke grundlag for at ændre vores vurdering af sagen.

I henhold til almindelige forsikringsretlige principper påhviler det forsikringstageren/forsikrede at bevise størrelsen og rigtigheden af et fremsat krav. Kravene til dokumentation skærpes, når der er tale om ganske værdifulde indbogenstande som i nærværende tilfælde.

Svane-stolen

Forsikringstageren har den 10. januar 2016 fremsendt en række billeder af de genstande, der er anmeldt stjålet, herunder et billede af en seddel vedrørende salget af Svane-stolen, jf. bilag X. Der er tale om en håndskrevet seddel fra et byggemarked, hvor det er angivet, at 'Jeg [navn] har hermed solgt et stk. 'Arne Jacobsen Svanen' i sort læder. Årgang 2002. Stand, med minimale brugsspor. Pris 11.500 kr. [8-cifret nummer]'.

Vi forsøgte at ringe op det angivne nummer uden resultat. Forsikringstager har herefter den 14. januar 2016 oplyst, at nummeret var et kørekortsnummer. Han har ikke kunnet give os yderligere oplysninger med henblik på at finde frem til sælgeren af stolen.

Vi har undersøgt mulighederne for at få oplysning om en persons identitet på baggrund af et kørekortsnummer. Det er ikke muligt for et forsikringsselskab at indhente sådanne oplysninger. Endvidere må vi henholde os til, at det er kravstilleren, der skal dokumentere sit krav, hvorfor det må være op til forsikringstager at afklare identiteten af sælgeren af stolen med henblik på dokumentation for erhvervelsen.

Vi har afvist at udbetale erstatning for stolen med henvisning til manglende dokumentation for, at forsikringstageren og hans samlever har ejet denne stol, samt manglende dokumentation for stolens ægthed. I den forbindelse har det undret os, at en *ægte* Svane-stol med minimale brugsspor skulle være solgt til forsikringstager og hans samlever for kun 11.500 kr., når salgspriserne ved søgninger på DBA for en sådan ægte stol i fin stand er væsentligt højere.

Efter at have modtaget klagen, fastholdt vores klageansvarlige som nævnt ved e-mails af 8. og 20. april 2016 vores afslag på erstatning. I e-mailen af 20. april 2016 anførte vi, at afslaget på erstatning for stolen måtte fastholdes, når forsikringstager ikke var i stand til at finde frem til sælger.

Herefter var forsikringstager pludselig – over 5 måneder siden sagen begyndte – i stand til at identificere sælgeren af stolen kaldet [navn], jf. e-mail af 2. maj 2016 vedlagt som en del af bilag X. Forsikringstagers samlever forklarede nu, at det var et familiemedlem, der havde hentet stolen.

Vores konsulent kontaktede herefter manden angivet som sælger af stolen, der allerede var blevet kontaktet af forsikringstagers søster, [forsikringstagers søster]. Han oplyste, at han i 2014 var blevet kontaktet af [forsikringstagers søster] via DBA, som han havde solgt stolen til. Al kommunikation samt betaling og afhentning var varetaget af [forsikringstagers søster]. Han havde ingen dokumentation for stolen, og han kunne ikke oplyse, om stolen var ægte eller ej. Han kunne heller ikke oplyse, hvor han selv havde fået den fra.

På denne baggrund – og sammenholdt med de øvrige angivne påfaldende omstændigheder i forbindelse med det anmeldte indbrud – er vi af den opfattelse, at forsikringstageren og hans samlever ikke har løftet det beviskrav, der må stilles for erstatning af en så værdifuld genstand som en ægte Svane-stol. Såfremt der overhovedet har fundet et salg af den omtalte stol sted, er det efter vores vurdering nærliggende at antage, at stolen er erhvervet af forsikringstagers søster, og at forsikringstageren og hans ægtefælle blot har fået en kopi af 'kvitteringen'. De har således efter vores vurdering ikke dokumenteret, at de har været ejere af den omtalte Svane-stol, ligesom stolens ægthed mv. ikke er dokumenteret. De er derfor ikke berettiget til erstatning for stolen.

PH-lampen

Siden sagens begyndelse omkring årsskiftet 2015/2016 har vi gentagne gange anmodet forsikringstager og hans samlever om at fremsende dokumentation for deres køb af PH-lampen. Da de ikke har fremlagt nogen form for dokumentation for købet, har vi afvist at yde erstatning.

Forsikringstageren og hans samlever har nu – mere end et halv år efter sagens påbegyndelse – i forbindelse med ankenævnsklagen fremlagt en håndskrevet seddel fra 2010 om køb af en PH-lampe.

Vi har mange forsøgt at kontakte den person, der står anført som sælger på sedlen, og vi har anmodet ham om at ringe tilbage til os. Vi har imidlertid ikke hørt fra ham.

Det er vores vurdering, at denne seddel ikke dokumenterer, hverken at forsikringstageren og hans samlever var ejere af PH-lampen eller lampens ægthed. Vi fastholder derfor vores afslag på erstatning.

Bottega Veneta-tasken

Forsikringstageren fremsendte i januar 2016 en kvittering for køb af en Bottega Veneta-taske. Af kvitteringen fremgår, at den er købt i august 2009 for 10.995 kr.

Vi bad om at få fremsendt den originale kvittering. Hertil oplyste forsikringstageren, at originalen var begyndt at gå i stykker, hvorfor de havde taget en kopi af originalen, og at det var det bedste, de kunne klare.

Vi fastholdt, at vi ønskede at modtage originalen, og at forsikringstageren måtte være i besiddelse af den, siden han havde kunnet tage en kopi af den. Forsikringstageren svarede imidlertid, at parret ikke længere var i besiddelse af den originale kvittering.

Vi anmodede herefter parret om at indsende kontoudskrift, hvor vi kunne se, at beløbet til tasken var trukket. Hertil oplyste forsikringstager, at tasken var købt 'privat', og det viste sig efterfølgende, at forsikringstagers samlevers søster skulle have købt tasken.

Vi orienterede om, at vi havde været i kontakt med forretningen, som havde solgt tasken. Forretningen havde oplyst, at den kun opbevarede oplysninger om salg i fem år, hvorfor den ikke kunne være behjælpelig med oplysninger omkring salget.

Vi opfordrede herefter forsikringstageren til at anmode familiemedlemmet, der oprindeligt havde købt tasken, om at rekvirere dokumentation for taskekøbet fra sin bank.

I forbindelse med korrespondancen om fremlæggelse af bankudskrifter anførte forsikringstager, at [pengeinstitut] kun kan give oplysninger om transaktioner tre år tilbage, og at [pengeinstitut 2] kun kan give oplysninger om transaktioner fem år tilbage. Vi henvendte os herefter til begge banker, der oplyste, at de er forpligtet til at gemme oplysninger om transaktioner fem år tilbage, men at de også har oplysninger om ældre transaktioner liggende.

Vi anførte, at det måtte være muligt for familiemedlemmet at skaffe et kontoudtog fra sin bank med dokumentation for købet. Dette gjaldt særligt, fordi det på kopien af kvitteringen var muligt at se den konkrete dato for købet af tasken og det konkrete beløb.

Forsikringstagers samlever oplyste nu, at der var anført en forkert dato på kvitteringen, og at dette måtte skyldes en fejl i forretningens system. Ifølge hendes oplysninger skulle forretningen herefter have oplyst en anden dato for købet, men familiemedlemmet kunne heller ikke få denne transaktion bekræftet af sin bank. Hun oplyste endvidere, at hendes søster stadig havde den pung, som også er nævnt den omtalte kopi af kvitteringen.

Det undrede os meget, at forretningen skulle have anført en forkert dato for taskekøbet på kvitteringen. Men selv hvis det var tilfældet, og der derfor ikke var klarhed over den præcise dato for købet, ville banken kunne finde transaktionen alene ud fra beløbet, som vi kender præcist ud fra kvitteringen (idet vi går ud fra, at der ikke også skulle være fejl i butikkens system på dette punkt!). På en almindelig netbank er det således muligt at søge på et enkelt beløb, hvilket derfor også burde være muligt for banken. Dette anførte vi til forsikringstagers samlever og tilbød i den forbindelse ved e-mail af 20. april 2016 at dække et eventuelt vederlag, som banken skulle have for at foretage søgningen.

Forsikringstagers samlevers oplyste herefter, at søsteren havde haft to konti i 2009 i henholdsvis [pengeinstitut] og [pengeinstitut 2]. [Pengeinstitut 2] havde foretaget en søgning for beløbet i august 2009 og oplyste den 26. april 2016, at der ikke kunne findes en hævning af beløbet på 14.590 kr. (det beløb, der var angivet på kvitteringen). Hun fremsendte endvidere en e-mail fra [pengeinstitut], der oplyste, at man ikke kunne se mere end fem år tilbage.

Vi var herefter igen i kontakt med [pengeinstitut]. Her fik vi oplyst, at alle transaktioner fra fem år og tilbage var på arkiv, men at det var muligt printe dem ud på papir for 30 kr.

Forsikringstagers samlever oplyste herefter, at hun nu var blevet bekendt med, at [pengeinstitut] kunne finde kontoudtog, der var mere end fem år gamle, men at det ville koste 800 kr. i timen.

Vi rettede herefter igen kontakt til [pengeinstitut], hvor vi fik samme oplysning som sidst: at det var muligt at få ældre kontoudtog mod betaling af 30 kr. Det eneste, banken skulle bruge, var et cpr-nr. eller kontonr. Dette orienterede vi forsikringstagers samlever om ved email af 17. maj 2016 og bad hende om at rette henvendelse til [pengeinstitut].

Forsikringstagers samlever oplyste herefter, at hun igen havde været i kontakt med [pengeinstitut], der havde oplyst, at oplysningerne blev slettet efter fem år. Vi fastholdt ved e-mail af 26. maj 2016 vores afslag på erstatning. Sagen er herefter indbragt for ankenævnet.

På baggrund af de samlede omstændigheder i sagen, som vi har redegjort for ovenfor, mener vi ikke, at forsikringstageren og hans samlever har løftet deres bevisbyrde for, at de har ret til erstatning for tasken.

Den e-mail fra [pengeinstitut], som er fremlagt i forbindelse med ankenævnsklagen, havde vi allerede modtaget og er således ikke en ny oplysning. Som ovenfor anført har vi - både før og efter modtagelsen af denne e-mail været i kontakt med [pengeinstitut], der har oplyst, at ældre kontoudtog kan udskrives mod et beløb på 30 kr., ligesom forsikringstagers samlever efter eget udsagn også selv har fået oplyst, at det var muligt om end mod et påstået beløb på 800 kr. i timen.

Vi fastholder derfor vores afslag på erstatning."

Klageren har i brev modtaget af nævnet den 12/7 2016 hertil bl.a. bemærket:

"[Konsulent] tager diverse billeder af vinduet, hvor indbruddet er foregået. Der står så i Codans udlægning, at alle hasperne i vinduet var intakte, og får det til at fremstå som om vi selv skulle have forsaget dette efterfølgende. Det undrer os meget! Det har vi selvfølge-

lig ikke. Politiet var jo også ude, den aften vi kom hjem da vi havde haft indbrud og tage billeder. Så der må jo være bevis for at vi ikke har manipuleret dette.
…
Så bliver der nævnt at i forhold til de billeder vi har sendt af ringene og taske, er data blevet slettet og modificeret?! Dette passer ikke. Jeg har stadig billederne liggende på min tlf og Ipad, hvis nogen er interesseret. Og de blev jo også godkendt som bevis, men pludselig er der noget galt?

I forhold til at vi har nævnt at vi har fået stjålet en Mac Pro Pc, så er det som nævnt tidligere, fordi den lå i vores bil. Dette blev sagt da politiet var her. I den situation er man meget forvirret og ked af det, over et indbrud. Og det er svært at overskue hvad der mangler. Det blev på intet tidspunkt skrevet ned i nogen anmeldelse.

Pandora armbånd og Kongeligt Porcelæn, fik vi stjålet. Men vi har simpelthen ikke kvittering, på disse genstande, hvorfor vi ikke har krævet erstatning for disse.

I forhold til svane stolen, havde vi en håndskreven kvittering, da den jo er købt privat. Der er ved handlen, valgt at få anført et kørekort nummer, da det selvfølgelig må være bedre dokumentation end f.eks et taletidkort telefonnummer. Hvordan skal man ellers kunne sikre sig når man handler på f.eks. Den blå avis.

Da vi ikke kendte sælger privat, kunne vi ikke bare lige finde ham. At Codan så synes det er underligt at vi har haft kontakt til sælger inden, er jo bare igen mærkeligt. Da Codan jo ikke har haft mulighed for at finde denne, måtte vi jo selv gøre det. Og dette var absolut ikke nemt. Da vi så endelig finder sælger, finder Codan dette mistænksomt og tvivler på at vi kan have købt denne stol så billigt. Endnu engang står vi tilbage, og bliver beskyldt for at lyve.

Codan skriver de har haft kontakt til sælger ang. Vores PH-lampe. Meget mærkeligt. Den kvittering har de aldrig modtaget! De ville faktisk ikke have den, hvis den var købt privat. Så når de skriver at de har forsøgt at kontakte sælger gange mange, kan jeg igen bare undrer mig, over at et selskab jeg har støttet og betalt til, lyver mig direkte op i ansigtet.

Min Bottega Veneta er heller ikke godkendt. Jeg har en kopi af kvitteringen, da den gamle fra 2009 var gået i stykker. Det er trods alt et stykke papir. Butikken har bevidnet, at det er en ægte kvittering. Det er jo muligt at kontakte butikken for yderlige info, de er meget hjælpsomme.

Jeg har gjort alt for at få fremskaffet et kontoudtog fra [pengeinstitut], men dette er umuligt. I er velkommen til at kontakte [pengeinstitut]. Der står i min sag, at jeg har haft korrespondenser med diverse mennesker, for at fremskaffe bevis til Codan. Jeg sender endvidere, en kopi af en mail fra [pengeinstitut], der afviser at kunne gå mere end 5 år tilbage."

Selskabet har i brev af 9/8 2016 til nævnet fastholdt sine synspunkter og har herudover tilføjet:

"Sikrede anfører, at det ikke er korrekt, at øverste konsol blev brækket af i tiden mellem vores konsulents besigtigelse og undersøgelsen fra DTI. Hun henviser i den forbindelse til, at politiet tog fotos, og at de beviser, at øverste haspe allerede var ødelagt ved politiets undersøgelse (den 25. december 2015). Vi har imidlertid været i kontakt med politiet, der oplyser, at de slet ikke har taget fotos af gerningsstedet (dette er normal praksis ved min-

dre indbrudstyverier). Vi har fået fuld aktindsigt i politiets sag, og der er kun den politirapport, vi tidligere har fremlagt som bilag 7."

Efterfølgende har klageren og selskabet fastholdt deres synspunkter i mail af 28/9 2016 og brev af 4/10 2016 til nævnet.

Af forsikringsbetingelserne (FA3-E) fremgår bl.a.:

"7. Erstatningsopgørelse.

…

7.6 Dokumentation

For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.

Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen - i det omfang man er i besiddelse heraf - indsender kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse eller fotos.

I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes, og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring.

Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen.

Nævnet udtaler:

Selskabet har anerkendt, at der er tale om indbrudstyveri og har udbetalt i alt 71.386 kr. i erstatning. Klagen vedrører selskabets afvisning af at yde dækning for en PH-lampe, en Arne Jacobsen "Svanen"-stol og en Bottega Veneta-taske. Selskabet har afvist dækning for de tre genstande med henvisning til, at klageren ikke har fremlagt fornøden dokumentation for ejerskab og værdi.

Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at det er den, der rejser et krav, som skal bevise kravets rigtighed og størrelsen af det. Princippet fremgår endvidere af

forsikringsbetingelsernes punkt 7.6. Er der tale om tyveri af genstande af høj værdi stiger dokumentationskravene.

Efter en gennemgang af sagen – herunder erklæringen fra DTI om opbruddet af vinduet og det, som selskabet har anført om den øverste konsol – finder nævnet efter en samlet vurdering ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde erstatning for PH-lampen, Svanestolen og Bottega Veneta-tasken.

For så vidt angår PH-lampen har nævnet blandt andet lagt vægt på, at klageren ikke har fremlagt fotos, der viser, at lampen har været placeret i huset. Nævnet har også lagt vægt på, at klageren, ifølge selskabet først cirka et halvt år efter det anmeldte tyveritidspunkt, fremlagde en håndskrevet overdragelseserklæring, og at selskabet ikke har kunnet verificere ægtheden af den fremlagte erklæring ved kontakt til den angivne sælger.

For så vidt angår Svanestolen har nævnet blandt andet lagt vægt på, at klageren ikke har fremlagt fotos, der viser, at stolen har været placeret i huset. Nævnet har også lagt vægt på, at klageren først efter cirka fem måneder kunne give nærmere oplysninger om sælgerens identitet ud over dem, der var angivet på den håndskrevne og udaterede overdragelseserklæring. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at den angivne sælger oplyste, at handlen var varetaget af forsikringstagerens søster (klagerens svigerinde), og at han hverken kunne oplyse, om stolen var ægte, eller hvordan han selv havde anskaffet den.

For så vidt angår tasken har nævnet blandt andet lagt vægt på, at tasken ifølge klageren var købt af hendes søster. Nævnet har også lagt vægt på, at der ikke er fremlagt kontoudskrifter, der underbygger den fremlagte kopikvittering.

Nævnet kan herefter ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning. Det, som klageren har anført, kan ikke føre til andet resultat.

10. 89498

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand